

mensnærende Fornemmelse i Brystet og Mellemgulvet næsten var forsvunden nu. Han kunde igen trække Vejret dybt, uden at det jog igennem ham.

Doktoren sagde ingenting men gav sig til at undersøge ogsaa Underlivet og Benene.

»Deres Lunger er der sgu inte noget i Vejen med,« gentog han, da han var færdig. »Dem skal De aldrig ønske at kunne bytte bort. Men Deres Muskulatur er noget slap og oppustet. Hjertet kunde ogsaa uden Skade være noget mindre ugideligt. — Sig mig, hvordan er Deres daglige Levevis? Gør De nogen ordenlig Gymnastik? Tager De et koldt Styrtebad hver Morgen? — Det skulde De virkelig ta' og gøre. Og Haandvægtsøvelser. Der er ingenting saa storartet som nogle raske Armsving med et Par Lispunds-Lodder paa fastende Hjerte. De maa se at faa Deres ærede Blod til at cirkulere lidt livligere; andet fejler De vistnok ikke, — men det er for den Sags Skyld ogsaa mere end nok i Deres Alder! Jeg kan inte noksom anbefale Dem at passe godt paa Dem selv og navnlig at vogte Dem for aandelig Overanspændelse. For trods den ubetinget mandlige Krop, De kan fremvise, har De aabenbart Disposition til — ja, hvad skal jeg nu med et pænt Ord kalde det? — naa, til saadan lidt Nervekvababbelse, som De har haft denne aarle Morgenstund. Sagen er i og for sig let nok